

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 K 007646 14 Kž
Sarajevo, 18.05.2015. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hadžiomerađić Malika kao predsjednika vijeća, Dodik mr. Božidarke i Filipović mr. Ljiljane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Kešan Amele kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.S., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, optuženih A.M., Lj.A. i H.S., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tač.a) i b) u vezi čl. 29. i 180. stav 1. KZ BiH, i optuženog B.H., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tač.a) i b) u vezi člana 180. stav 2. KZ BiH, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja u Bihaću i branitelja optuženog K.S., protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 007646 13 K od 04.07.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.05.2015. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Halilović Muniba, optuženog K.S. i njegovog branitelja M.H., advokata iz B.; optuženog A.M. i njegove braniteljice Č.E., advokata iz B., te optuženog B.H. i njegovog branitelja V.H., advokata iz B., donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalnog tužitelja, u odnosu na dio prvostepene presude kojim je optuženi B.H. oslobođen od optužbe, odbija se kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 007646 13 K od 04.07.2014. godine, u odnosu na tog optuženog se potvrđuje.

Žalba kantonalnog tužitelja, u odnosu na dio prvostepene presude kojim je optuženi A.M. oslobođen od optužbe i žalba branitelja optuženog K.S. u odnosu na dio prvostepene presude kojim je taj optuženi oglasen krivim, djelimično se uvažavaju i presuda Kantonalnog suda u Bihaću 01 0 K 007646 13 K od 04.07.2014. godine, u odnosu na optužene A.M. i K.S. se ukida, i predmet u tom dijelu vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ostalom dijelu, prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 007646 13 K od 04.07.2014. godine optuženi K.S. oglašen je krivim zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 25.10.2012. godine do 30.05.2013. godine.

Istom presudom, oslobođeni su od optužbe optuženi A.M., Lj.A. i H.S., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tač.a) i b) u vezi čl. 29. i 180. stav 1. KZ BiH, kao i optuženi B.H., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tač.a) i b) u vezi člana 180. stav 2. KZ BiH.

S tim u vezi valja napomenuti da je Sud BiH, rješenjem broj S1 1 K 011475 13 KRO od 26.03.2013.godine, prenio vođenje ovog krivičnog postupka, koji je pokrenut po optužnici Tužiteljstva BiH broj T 20 0 KTRZ 000 5049 07 od 15.02.2013.godine, na Kantonalni sud u Bihaću. Prema navedenoj optužnici, premetne krivičnopravne radnje svih optuženih, pravno su kvalificirane prema KZ BiH, a Kantonalni sud u Bihaću je, oglašavajući krivim optuženog K.S., primijenio zakon koji je važio u vrijeme učinjenja krivičnog djela, tj. KZ SFRJ, pravilno ga cijeneći povoljnijim, dok je pravna kvalifikacija (prema KZ BiH) u odnosu na optužene B.H., A.M., Lj.A. i H.S., ostala neizmjenjena, obzirom da su pobijanom presudom oni oslobođeni od optužbe.

U dijelu izreke pobijane presude kojom je optuženi K.S. oglašen krivim, odlučeno je da se na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi oslobađa dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka, a temeljem odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni G.R., P.P., K.D., K.L., G.M., K.P., A.S., K.D., D.T., D.D., J.A., J.Lj., G.M., Z.M., P.P. i T.N. su sa imovinskopravnim zahtjevom upućeni na parnicu.

U dijelu izreke pobijane presude kojom su optuženi B.H., A.M., Lj.A. i H.S. oslobođeni od optužbe, odlučeno je da na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok su prethodno navedeni oštećeni upućeni da svoje imovinskopravne zahtjeve ostvaruju u parničnom postupku.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj u Bihaću, i to u odnosu na dio te presude kojim je optuženi K.S. oglašen krivim, zbog odluke o kazni, sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači tako da se optuženom K.S. izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju od onog izrečenog pobijanom presudom, a u odnosu na dio pobijane presude kojim su optuženi B.H. i A.M. oslobođeni od optužbe, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se u tom dijelu pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Žalbom tužitelja ne pobija se dio prvostepene presude kojom su

optuženi Lj.A. i H.S. oslobođeni od optužbe, pa je u tom dijelu pobijana presuda postala pravomoćna.

Žalbu je također izjavio branitelj optuženog K.S., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, te zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i imovinskopravnom zahtjevu, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se ovaj optuženi oslobodi od optužbe, ili da se ona ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branitelji optuženih B.H. i A.M., podnijeli su odgovore na žalbu kantonalnog tužitelja, u kojima su predložili da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja podnio je i branitelj optuženog Lj.A., no kako žalba kantonalnog tužitelja nije ni izjavljena u odnosu na tog optuženog, to je takav odgovor na žalbu bespredmetan.

Federalni tužitelj je podneskom broj T01 0 KTRZZ 00016317 14 od 11.12.2014. godine predložio da se žalba kantonalnog tužitelja u Bihaću uvaži i pobijana presuda preinači tako da se optuženom K.S. izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju od onog izrečenog pobijanom presudom, zatim da se pobijana presuda ukine u dijelu u kojem su optuženi B.H. i A.M. oslobođeni od optužbe, i predmet u odnosu na te optužene, vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te da se kao neosnovana odbije žalba branitelja optuženog K.S..

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u smislu člana 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj je u cijelosti ostao kod žalbe kantonalnog tužitelja u Bihaću (u daljem tekstu: tužitelja), kao i kod navoda i prijedloga iz pomenutog podneska, dok je branitelj optuženog K.S. izjavio da u cijelosti ostaje kod osnova, razloga i prijedloga iz svoje žalbe, koju je i usmeno obrazložio, a optuženi K.S. je izjavio da u cijelosti prihvata kako navode i prijedloge iz žalbe koju je podnio njegov branitelj, tako i njegovo izlaganje na sjednici vijeća. Branitelji optuženih B.H. i A.M. su izjavili da ostaju kod navoda iz odgovora koje su podnijeli na žalbu kantonalnog tužitelja, pri čemu su te navode i usmeno obrazložili, a optuženi B.H. i A.M. su se saglasili sa navodima i prijedlozima svojih branitelja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda tužitelja i branitelja optuženog K.S., te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu u dijelu kojim je optuženi B.H. oslobođen od optužbe za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tač.a) i b) u vezi člana 180. stav 2. KZ BiH, tužitelj žalbom ukazuje da je prvostepeni sud pogriješio kada je prihvatio kao vjerodostojan iskaz svjedoka M.Dž., dat na glavnom pretresu, te navodi da je takav stav suda „nerazumljiv i protivrječan samom sebi“. S tim u vezi u žalbi navodi sadržinu iskaza svjedoka M.Dž. koju je dao u fazi istrage, te ukazuje kako na ovog svjedoka, kao ni na druge svjedoke – bivše pripadnike Vojne policije Petog korpusa

ARBiH (čija se imena u žalbi ne navode), prilikom davanja iskaza u fazi istrage, nije vršen bilo kakav pritisak, isti su poučeni o svojim pravima, te nisu stavili nikakve prigovore, pa u konačnici zaključuje kako je prvostepeni sud trebao pokloniti vjeru iskazima datim u istrazi, a ne na glavnom pretresu. Iako se to u žalbi izričito ne navodi, iz ovakvih prigovora proizilazi da se njima pobija pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog pobijanom presudom.

Po ocjeni ovog suda, navedeni žalbeni prigovori nisu osnovani.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilaze sasvim jasni, određeni i uvjerljivi razlozi (na str. 19. do 23.), iz kojih je prvostepeni sud izveo zaključak da optuženi B.H. kritične prilike nije imao zapovjedno svojstvo, odnosno, nije učinio krivičnopravne radnje i propuste koji su mu se stavljaju na teret, zbog čega ga je u konačnici oslobodio za predmetno krivično djelo. Pri tome je prvostepeni sud cijenio i doveo u vezu, kako dokaze optužbe, tako i dokaze odbrane, dajući pri tome ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, a također je dao jasne razloge zbog kojih nije prihvatio navode svjedoka M.DŽ. iz iskaza datog u istrazi. Na ovom mjestu valja ukazati da iako se u žalbi tužitelja pominju i iskazi nekih drugih svjedoka, oni nisu poimenično navedeni, niti je konkretizirano o kakvim odstupanjima u iskazima bi se radilo, tako da ovaj sud i nije u mogućnosti da temeljem takvog paušalnog prigovora ispituje pravilnost zaključaka prvostepenog suda u pogledu iskaza „drugih svjedoka“, kada oni nisu niti imenovani. Što se tiče iskaza svjedoka M.DŽ., tačno je da je isti na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom djelimično izmijenio svoj iskaz u odnosu na onaj dat u istrazi, ali je ta odstupanja pojasnio, navodeći da mu prilikom saslušanja u istrazi nije prikazan DVD razmjene ratnih zarobljenika u cijelosti nego samo u fragmentima, i to u trajanju od nekoliko sekundi, da mu nije dozvoljeno da daje šira obrazloženja svojih navoda i da mu je tužitelj prije saslušanja rekao da bi i on (svjedok M.DŽ.), mogao da bude osumnjičeni u ovom predmetu. Prvostepeni sud je prihvatio ovo pojašnjenje svjedoka, te je cijenio i odstupanja u njegovim iskazima, a potom našao da je njegov iskaz dat na glavnom pretresu uvjerljiv i vjerodostojan, a ovo tim više što je tokom glavnog pretresa, DVD snimak razmjene zarobljenika svjedocima predan u cijelosti, te im je data mogućnost da pojasne dijelove svojih iskaza, kao i odstupanja od ranijih iskaza. Stoga navodi žalbe tužitelja da na svjedoke, pa tako i na svjedoka M.DŽ., u fazi istrage nije vršen pritisak, da su poučeni o svojim pravima, te da nisu stavili nikakve prigovore, ni na koji način ne dovodi u pitanje pravilnost navedenih zaključaka prvostepenog suda. Ovo tim više, što zaključak prvostepenog suda da optuženi B.H. kritične prilike nije imao zapovjedno svojstvo, odnosno, da nije učinio krivičnopravne radnje i propuste koji su mu optužnicom stavljeni na teret, i nije zasnovan isključivo na iskazu svjedoka M.DŽ., nego na brojnim drugim dokazima na koje se prvostepeni sud određeno pozvao i koje je, i po ocjeni ovog suda, pravilno doveo u međusobnu vezu, a time i pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje. Stoga u stavovima prvostepenog suda, izraženim na str. 19. do 23. obrazloženja pobijane presude, nema nikakve nerazumljivosti i proturječnosti, a niti pogrešne ocjene dokaza, kako se to žalbom tužitelja želi prikazati, zbog čega takve žalbene prigovore ovaj sud nije ni mogao uvažiti.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu tužitelja u odnosu na dio pobijane presude kojim je optuženi B.H. oslobođen od optužbe odbio kao neosnovanu i u tom dijelu prvostepenu presudu potvrdio.

Nasuprot tome, osnovano se žalbom tužitelja ukazuje da je prvostepenom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, u dijelu pobijane presude kojim je optuženi A.M. oslobođen od optužbe, korištenjem dokaza na kojima se presuda ne može zasnivati, a radi se o notarski ovjerenim izjavama roditelja ovog optuženog o činjenicama koje je prvostepeni sud koristio u pobijanoj presudi, za argumentaciju svoje odluke. Žalbom tužitelja nije izričito navedeno o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka bi se radilo, ali iz ovako formuliranih žalbenih prigovora, proizilazi da se njima ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud izvršio uvid u notarski ovjerenu izjavu koju su dali roditelji optuženog A.M., pa iz takve izjave izveo zaključke o određenim činjenicama (da li i koliko braće ima optuženi). Očigledno je dakle da roditelji optuženog imaju određena saznanja koja su od značaja za pravilno utvrđivanje činjenica u konkretnom predmetu, te da su u vrijeme davanja notarske izjave (04.07.2014.godine), bili živi i dostupni sudu, pa je obaveza suda bila da ih pozove na glavni pretres i sasluša u svojstvu svjedoka. Drugim riječima, da bi izjava određene osobe mogla biti korištena kao dokaz u krivičnom postupku, ta osoba prvo mora biti poučena o svim pravima i obavezama koje proističu iz zakona, uključujući i pravo da odbiju svjedočenje u odnosu na bliskog člana porodice, u smislu člana 97. stav 1. tačka b) ZKP FBiH. Pri tome je sasvim nebitno da li takve svjedoke predlaže odbrana ili optužba, jer oni u svakom slučaju moraju biti poučeni o svim svojim pravima i obavezama, jer tek tada činjenice o kojima svjedoče dobijaju onu formu koja je neophodna da bi se na njima mogla zasnivati presuda. Dakle, prava i obaveze svjedoka zakonom su i ustanovljena radi toga da bi se strogom procesnom formom eliminirale moguće zloupotrebe i osigurali neophodni standardi zaštite ljudskih prava, pa postupanje suprotno navedenom, predstavlja bitnu povredu odredaba procesnog zakona. Kako u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima koji su na takav način pribavljeni, te kako je očigledno da u konkretnom slučaju roditelji optuženog, prilikom davanja izjave notaru nisu bili, niti su mogli biti upoznati o svojim pravima i obavezama koja im pripadaju u krivičnom postupku, to proizilazi da njihovi navodi konstatirani na notarskoj izjavi, nisu mogli biti korišteni kao dokaz u krivičnom postupku. Pored toga, ovakvim postupanjem prvostepenog suda direktno se krši i načelo neposrednosti krivičnog postupka, koje zahtijeva da se svi dokazi izvode neposredno pred sudom (uz određene izuzetke propisane zakonom), kao i načelo kontradiktornosti koje, kad je u pitanju saslušanje svjedoka, podrazumijeva pružanje mogućnosti suprotnoj stranci u krivičnom postupku (u ovom slučaju tužitelju), da svjedoke unakrsno ispita. Slijedom toga, pobijanom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, na koju se žalbom tužitelja pravilno ukazuje, te je tu žalbu, u navedenom dijelu, valjalo uvažiti.

Osnovani su i žalbeni prigovori iz žalbe branitelja optuženog K.S. kojima se ukazuje da je prvostepeni sud povrijedio pravo na odbranu ovom optuženom i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, kao i povredu člana 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP).

S tim u vezi, žalbom se ukazuje da je prvostepeni sud neosnovano odbio prijedlog odbrane da se izvede dokaz čitanjem iskaza svjedoka Č.DŽ. (koji je u međuvremenu preminuo), te na taj način onemogućio odbranu u dokazivanju činjenica koje su za optuženog K.S. bitne, jer je svjedok Č.DŽ. bio prisutan inkriminiranom događaju, i o tome ima neposredna saznanja.

Iz obrazloženja pobijane presude (na strani 7. pasus 5.), proizilazi da je prvostepeni sud odbio prijedlog odbrane optuženog K.S., da se pročita iskaz svjedoka Č.DŽ., koji je dat na zapisnik broj KT RZ – 117/07 dana 12.03.2012.godine. Dalje se navodi kako sud nije mogao da prema stanju spisa, odnosno iz prijedloga dokaza navedenih u optužnici, utvrditi da je svjedok Č.DŽ. saslušan u ovom predmetu, a niti je u optužnici predloženo da se on sasluša na glavnom pretresu, pa kako je svjedok u međuvremenu preminuo, nisu se mogle primijeniti odredbe člana 288. stav 2. ZKP FBiH.

Slijedom navedenog, i po ocjeni ovog suda je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koje se žalbom branitelja optuženog K.S. osnovano ukazuje.

Prije svega, valja podsjetiti da, iako odredba člana 6. stav 3. tačka d) EKLJP, ne daje strankama neograničeno pravo da izvode dokaze pred sudom, što znači da sud koji vodi krivični postupak mora imati određenu diskreciju u ocjeni da li bi izvođenje predloženih dokaza bilo relevantno ili ne, *conditio sine qua non* kod takvog odlučivanja je da sud u obrazloženju svoje presude navede valjane razloge zbog kojih je odlučio da odbije određene prijedloge stranaka za izvođenje dokaza. Takva obaveza suda jasno proizilazi i iz odredbe člana 305. stav 7. ZKP F BiH, prema kojoj je sud dužan, između ostalog, da u obrazloženju presude navede razloge zbog kojih nije uvažio pojedine prijedloge stranaka. Ove su odredbe u tijesnoj vezi sa pravima koje garantira odredba člana 6. stav 1. EKLJP, odnosno, odredba člana 15. ZKP F BiH, a radi se o jasno definiranoj obavezi suda da objema strankama u postupku pruži jednake mogućnosti da izlože svoj predmet pod uvjetima koji ih ne stavljaju u podređeni položaj u odnosu na protivnika.

Slijedom toga, a kada se navedeni principi dovedu u vezu sa konkretnim predmetom, jasno je da prvostepeni sud te principe nije dosljedno primijenio, jer razlozi koji su navedeni u obrazloženju pobijane presude i kojima je odbijen navedeni prijedlog branitelja, nisu valjani.

Prije svega, okolnost da tužitelj nije uz optužnicu priložio određeni dokaz, niti predložio da se neki svjedok sasluša, ne može biti razlog za odbijanje prijedloga odbrane da se taj dokaz izvede. Ovo stoga što tužilac i nije u obavezi da uz optužnicu priloži sve dokaze koji su prikupljeni u fazi istrage, nego samo one koji potvrđuju navode optužnice. Ukoliko tužilac

u konkretnom slučaju iskaz pomenutog svjedoka nije priložio uz optužnicu, niti predložio njegovo saslušanje, to ni u kom slučaju ne znači da takav iskaz uopće ne postoji (to jedino znači da on ne postoji u sudskom spisu). I prema navedenom dijelu obrazloženja pobijane presude, nesporno proizilazi da postoji iskaz svjedoka Č.DŽ., pa se navodi čak i broj i datum tog iskaza, a nesporno je i da je sa tim dokazom odbrana upoznata, jer u suprotnom ne bi ni predlagala njegovo izvođenje. Stoga su potpuno neprihvatljivi razlozi prvostepenog suda prema kojima se odbrani odbija izvođenje tog dokaza zato što on u optužnici nije naveden niti od strane tužitelja predložen. Također, u ovom dijelu pobijane presude, iako to nije izričito navedeno, implicira se da se radi o iskazu koji je svjedok Č.DŽ. dao u nekom drugom predmetu (pretpostavka je da se radi o iskazu datom u Tužiteljstvu BiH, s obzirom da je vođenje ovog postupka preneseno sa Suda BiH na Kantonalni sud u Bihaću), no ni ta okolnost ne može biti smetnja za izvođenje tog dokaza ukoliko se radi o iskazu koji se činjenično odnosi na konkretni krivičnopravni događaj. Stoga je nepravilan i zaključak prvostepenog suda da u ovakvoj situaciji nema mjesta primjeni odredbe člana 288. stav 2. ZKP FBiH, jer suština te odredbe je da se omogućiti čitanje iskaza koji su dati u fazi istrage, pri čemu ne postoji nikakvo zakonsko ograničenje u smislu mogućnosti čitanja samo onog iskaza koji je dat u konkretnoj istrazi ili koji je označen brojem tog tužiteljskog predmeta, nego je smisao te odredbe da se omogućiti izvođenje dokaza koji su relevantni i bitni za pravilno utvrđivanje činjenica u situaciji kada je njihovo neposredno izvođenje pred sudom nemoguće ili je znatno otežano. Slijedom toga, ovaj sud nalazi da je zbog nepravilnog odbijanja prijedloga odbrane za čitanje iskaza svjedoka Č.DŽ., optuženom K.S. povrijeđeno pravo na odbranu i učinjena bitna odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, na koju se žalbom branitelja tog optuženog pravilno ukazuje, pa je u tom dijelu njegovu žalbu valjalo uvažiti.

S obzirom da je pobijana presuda, a na osnovu člana 330. stav 1. ZKP FBiH, djelimičnim uvažavanjem žalbe tužitelja i branitelja optuženog K.S., ukinuta zbog navedenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, to se ovaj sud nije ni upuštao u ocjenu ostalih žalbenih prigovora branitelja tog optuženog koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, povredu krivičnog zakona i odluku o kazni i imovinskopravnom zahtjevu, kao ni u ocjenu žalbenih prigovora tužitelja, također u pogledu odluke o kazni koja je pobijanom presudom izrečena optuženom K..

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će ponoviti sve do sada provedene dokaze, te izvesti one dokaze za kojima se eventualno ukaže potreba. Pored toga, prvostepeni sud će otkloniti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, te će imati u vidu i ostale žalbene prigovore tužitelja i branitelja optuženog K.S., a također će, ukoliko odluči da optužene oglasi krivima, voditi računa i o pravilnoj primjeni povoljnijeg krivičnog zakona tj. KZ SFRJ, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Zapisničar
Kešan Amela,s.r.

Predsjednik vijeća
Hadžiomerađić Malik,s.r.